



Přeshraniční umístění dítěte, včetně umístění do pěstounské rodiny

Dítě může potřebovat novou rodinu buď proto, že jde o sirotka, nebo protože se jeho rodiče jeví jako nezpůsobilí k výkonu péče o něj. Pojem „pěstounská rodina“ může být v jednotlivých zemích EU definován různě.

Jakýkoliv druh umístění dítěte do náhradní rodinné péče s jednou nebo více fyzickými osobami nebo do ústavní péče – sirotčince nebo dětského domova – v jiné zemi EU spadá do působnosti [nařízení Brusel IIa](#).

Soud nebo orgán, který zvažuje umístit dítě do pěstounské rodiny nebo ústavní péče v jiné zemi EU, musí před tím, než umístění nařídí, konzultovat orgány této země. Nařízení odkazuje na vnitrostátní právní předpisy pro určení, jaké druhy konzultací jsou nutné:

- Pokud se ve státě, ve kterém má být dítě umístěno, pro vnitrostátní případy umístění dětí vyžaduje zásah orgánu veřejné moci, pak je v případě přeshraničního umístění třeba získat *souhlas* orgánů přijímajícího státu ještě před tím, než je umístění nařízeno.
- Pokud se ve státě, ve kterém má být dítě umístěno, pro vnitrostátní případy umístění dětí nevyžaduje žádný zásah orgánu veřejné moci, pak se jeho příslušné orgány o umístění pouze uvědomí.

Pojem „pěstounská rodina“ vymezují vnitrostátní právní předpisy jednotlivých zemí EU nejednotně, zejména zda zahrnuje příbuzné či nikoli.

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlaječku.

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

Poslední aktualizace: 15/04/2020